

[Poul Erik Dyrlund]

at ændre reglerne vedrørende skurvognes, arbejdspladers og arbejdssteders indretning. Den indstilling, man kom med fra arbejdsmarkedets parter, har nu været tre år undervejs. En del af den vedrører spørgsmålet om leverandørbekendtgørelsen med regler om indretning af de såkaldte skurvogne. Den trådte i kraft den 1. februar 1990, men den del af bekendtgørelsen, der omhandler indretningen af byggepladser og lignende arbejdssteder, mangler vi stadig væk, og jeg kan se, at det er ministeren, der mangler at skulle underskrive. Det er baggrunden for spørgsmålet.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg besvarer meget gerne spørgsmålet. Jeg kan oplyse, at bekendtgørelsen om byggepladers og lignende arbejdssteders indretning er en del af Arbejdsmiljørådets bekendtgørelsesarbejde om arbejdsstedets indretning for så vidt angår faste arbejdssteders og skiftende arbejdssteders indretning og endelig byggepladers og lignende arbejdssteders indretning.

Bekendtgørelsen indeholder regler, som i dag findes dels i bekendtgørelse om regulativ for byggevirkomhed, dels i bekendtgørelse om regulativ om velfærdsforanstaltninger i bygge- og anlægsvirkomhed. Den bekendtgørelse, der er lagt op til, er en forenkling og en sammenskrivning af eksisterende regler med nye bestemmelser vedrørende velfærdsforanstaltninger.

Arbejdsministeriet har siden modtagelsen af Arbejdsmiljørådets udtalelse af 22. januar 1991 forhandlet med de kommunale og de amtskommunale arbejdsgivere om den endelige økonomiske kompensation. Disse forhandlinger forventer jeg afsluttet snarest, og hvis intet uforudset indtræffer, påregner jeg at kunne underskrive bekendtgørelsen om byggepladers og lignende arbejdssteders indretning til udstedelse midt i juni måned 1991.

Poul Erik Dyrlund (S):

Hvis man igennem årene har lyttet en hel del til statsministerens taler, ved man, at en af statsministerens vendinger gentagne gange har været, at man skal lytte til arbejdsmarkedets parter også i det politiske arbejde.

Jeg vil derfor spørge arbejdsministeren, hvilke konsekvenser det får, såfremt man ikke bliver enig med kommunerne om de økonomiske

beregninger i dette spørgsmål. Får det den konsekvens, at ministeren ikke vil underskrive bekendtgørelsen?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er sikkert korrekt, at statsministeren gentagne gange har understreget nødvendigheden af og det kloge i at lytte til parterne på arbejdsmarkedet. Det er i øvrigt et synspunkt, som jeg er ganske enig i, og som jeg ganske ofte selv giver udtryk for. Netop for så vidt angår arbejdsmiljøarbejdet er der et meget tæt samarbejde mellem de offentlige myndigheder og parterne på arbejdsmarkedet, dels om regeludstedelsen, dels om, hvordan man i øvrigt får det til at fungere i praksis.

Derudover stiller hr. Poul Erik Dyrlund mig det konkrete spørgsmål, hvad jeg agter at gøre, hvis de forhandlinger med de kommunale organisationer, som står umiddelbart foran en afslutning, ender uden enighed, men her må jeg bede hr. Poul Erik Dyrlund have mig undskyldt. Jeg ønsker ikke i den fase af forhandlingerne, som vi er i nu, at forskertse muligheden for at få tingene afklaret med det samme, men jeg går ud fra, at vi bliver færdige meget hurtigt, og at jeg, som jeg sagde tidligere, har mulighed for at underskrive til ikrafttrædelse medio juni 1991.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 535

2) Til *socialministeren* af:

Jørn Pedersen (S):

»Hvilke økonomiske initiativer agter ministeren at tage i forbindelse med den dagsorden (D 25) vedrørende ældrepolitik m.v., som Folketinget vedtog den 25. april 1991?«

Skriftlig begrundelse

I den dagsorden (D 25), som Folketinget vedtog den 25. april 1991, opfordrer Folketinget bl.a. regeringen til at sikre kommunerne, at de økonomiske forhold omkring sikring af en god service for ældre og handicappede inddrages i de årlige økonomiske forhandlinger mellem staten og kommunerne.

Disse drøftelser går i gang nu, og på den baggrund ønskes det oplyst, hvordan ministeren vil opfylde dagsordenens indhold.